

Muhu Hooldekeskuse SA juhatuse liige Aino Rummel: mulle meeldib mu töö ja teen seda nägu naerul

Mina sattusin sotsiaaltöö õpinguteni kahekümnendate lõpupoole. Olin selleks ajaks juba kahe lapse ema, mul oli töökoht kohalikus lasteaias, aga minus oli miski, mis tahtis muutust, midagi veel. See sattus aega, mil kohalikus sotsiaaltöös olid ees muutused – uue hooldekodu rajamise mõtted, alustati koduhooldusteenuse pakkumist, kooli hakkas tekkima sotsiaalpedagoogi koht jne. Ühesõnaga palju uut ja põnevat oli teksil. Muidugi oli väga oluline ka see, et Tartu Ülikooli Pärnu kolledžis sai õppida sotsiaaltöö korraldust kaugõppes, see tähendas koolis kontaktõpet neljal pikal järjestikusel päeval kuus, mis pere ja töö kõrvalt sobis hästi.

Mulle meeldib mu töö. Sel suvel hakkab jooksma juba 15. tööaasta, aga ikka meeldib. Nagu ka teistel, on minulgi olnud hetki, kus tunnen, et vot nüüd enam ei suuda või ei oska või ei taha. Ja siis juhtub midagi, mis paneb asju analüüsima ja nägema teise nurga alt ja jaksan jälle, nägu naerul, edasi tegutseda.

Mis mind aitab? Võib-olla see tunne, et ma ei ole tegelikult üksik. Kõike ei pea ise oskama, aga tuleb teada, kust oskusi ammutada. Kõike ei pea ise jaksama, jõudu saab leida üheskoos teistega. Üldiselt on oluline hea suhtlemisoskus, ausus nii enda kui ka teiste vastu ja peab tundma huvi oma valdkonna vastu (seda ei ole võimalik teeselda) ning otseloomulikult nali ja naer.

Rasked hetked? Sellist kindlat rituaali ei ole. Üldiselt on nii, et kui on tahtmine olla üksik ja kasvõi nutta, siis olen seda teinud. Kui tahan helistada sõbrale, siis tean, kellele. Kui tunnen, et kõige paremini aitab 10 km kõndimist, siis teen seda. Oluline on tunda iseennast ja oma piire. Teame ju, et selles töös on oluline rasked hetked üle elada. Peab oskama iseendaga need jutud ära rääkida ja eksimused tuleb endale andeks anda. Me oleme ju inimesed – meie kõigiga juhtub.

Kriisiaeg õpetab meile alati midagi. Seekordne õppetund selgub laiemas pildis hiljem. Oma töös sai veelgi selgemaks see, mis oli selge ka varem – oluline on säilitada endas tasakaal, et ei muutuks selles infotulvas tuulelipuks. Et ei läheks kaasa selle hüsteeriaga, sest sul on sinu kollektiiv, kes sinule toetub, kliendid ja nende lähedased, kes vajavad võimalikku stabiilsust, mida sa selles olukorras pakkuda pead oskama. Hästi oluline on koostöö, oskus küsida abi, sama oluline on ka julgus jagada oma oskust ja kogemust.

Aino unistus: et mind hoiaks edaspidigi see nähtamatu miski.

Põhimõte: *Abista alati nõrgemaid, kui sa ise oled tugevam ja keegi tugevam abistab sind (Tene Laul).*
